

Et *mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 2, 3 og 4 stillede ændringsforslag, idet mindretallet udtaler:

Baggrunden for ændringsforslagene er, at de gældende regler om fradragsret for ensidigt påtagne løbende ydelser har givet anledning til en del problemer og kritik i tilfælde, hvor der er tale om ensidige ydelser til modtagere, der ikke er skattepligtige her til landet, og der har i flere forbindelser – herunder i forskellige udvalgsbetænkninger – været peget på, at fradragsretten for sådanne ydelser burde ophæves.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 2, 3 og 4 stillede ændringsforslag og bemærker:

1. Lovforslagets vedtagelse vil ikke afskrække nogen fra at betale forsørgelsesydelser til hvem som helst. Det vil blot bevirke, at flere af disse penge, der typisk anvendes til privatudgifter, kommer til beskatning én og kun én gang ganske som enhver anden privatforbrugsudgift.

2. I praksis kan det ikke kontrolleres, om forsørgelsesydelser til den tredje verden ydes til levende, døde eller opdigtede mennesker, eller om de reelt går til mennesker, som der ikke er fradragsret for ifølge almindelig dansk ret, eller om beløbene reelt ved skattefrie lån eller på anden måde går tilbage til den, der har foretaget fradragsret ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst.

3. Da fradrag af den art, som ønskes fjernet ved lovforslaget, vokser med raketagtig fart, er der et rent praktisk behov for at få sat en stopper for misbruget, og hvis det ikke bliver muligt at få flertal for nogen bedre udformning end det foreliggende lovforslag, har fremskridtspartiet sluttet sig til dette.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og udtaler:

Mindretallet er generelt tilhænger af, at mængden af fradrag i skattelovgivning nedsættes, men det er helt urimeligt at starte med en voldsom begrænsning af specielt indvandrernes fradrag.

Lovforslaget er direkte diskriminerende over for indvandlerne og må derfor betegnes som racistisk.

Det er diskriminerende over for kvinderne, idet et ægtepar i alt kun kan fradrage samme beløb, som enlige kan fradrage. Det tilladte maksimale fradrag på 10.000 kr. er sat for lavt og vil, da der ingen pristalsregulering er, i løbet af få år være fuldstændigt udhulet af inflationen.

Et *fjerde mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) vil stemme imod lovforslaget om at begrænse fradragsretten for forsørgelseskontrakter, fordi denne bestemmelse alene rammer indvandrere. Udvalgsarbejdet har vist, at der er god grund til at gribe ind over for utilsigtet brug af denne fradragsret, også når den anvendes mellem danskere.

Mindretallet er parat til at medvirke ved en samlet, generel ændring af loven, men man finder ikke, at dette kan ske gennem et ændringsforslag til lovforslaget. Ændringen vil få væsentlig betydning for en række foreninger, organisationer og institutioner. Det er f. eks. uklart, hvilken betydning en sådan udvidelse vil få for frikirker og friskoler, og det er ikke afklaret, hvilke regler der skal gælde for allerede indgåede aftaler. Mindretallet må derfor afvise ændringsforslaget fra Danmarks retsforbund og opfordrer regeringen til at udsætte lovgivningen til næste samling med sigte på en samlet, generel løsning.

Et *femte mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet under nr. 1 stillede ændringsforslag.

Mindretallet lægger afgørende vægt på, at der ikke forekommer nogen form for diskrimination. Mindretallet føler helt klart, at ministerens lovforslag er udtryk for en reel forskelsbehandling og har på denne baggrund stillet sit ændringsforslag.

Mindretallet mener ikke, at det er tilstrækkeligt at give udtryk for, at vi har en social forpligtelse over for en stor gruppe mennesker, som kom her til Danmark, da vi havde et stort behov for tilgang af arbejdskraft, en arbejdskraft, som efterhånden i betydeligt omfang er ved at blive assimileret i det danske samfund. Det er heller ikke tilstrækkeligt at tale om ligestilling i ligestillingens tidsalder. Handling må følge ord. Hvis der skal